

مهمانی عکس و تصویر

داوران بخش عکاسی

سعید فلاح‌فر

اسماعیل عباسی

حسن غفاری

● اعظم لاریجانی

وقتی شما اثری خلق می‌کنید، علاوه بر اینکه هنر به شما کمک می‌کند به جهان اطراف خود حساس شوید، به دیگران نیز این فرصت را می‌دهید که چشم‌انداز درونی شما را ببینند و زاویه‌های روحی شما را کشف کنند. «جشنواره عکس و تصویرگری رشد» سال‌هاست که امکان عرضه و به نمایش درآوردن هنر شما را فراهم کرده است تا آثار و استعداد عکاسان و تصویرگران نوجوان در سراسر کشور دیده و شناخته شود.

دست پر نهال

کاشتند و دو نفر از آن‌ها در رقابتی تنگاتنگ توانستند به جمع برگزیدگان بیینند. این دو نفر علی‌بختیاری در بخش عکس و یاسمین پاشایی در بخش تصویرگری بودند.

نهال شکننده و باریک اولین جشنواره عکس رشد در سال ۱۳۸۲ بر زمین نشاندند و این نهال جوان هر ساله شاخ و برگ بسیار داده تا امروز که درخت تنومندی است با بار فراوان بر دوش. بر و میوه این درخت آثار هنرمندانی است که هر سال بیشتر به این رویداد هنری توجه نشان می‌دهند. رویدادی که بزرگسالان در کنار دانش‌آموزان، و هنرمندان حرفه‌ای به همراه معلمان هنرمند، گرد هم می‌آیند تا در این دوره‌ی هنرمندانه آثار خویش را به نمایش و رقابت بگذارند. در دوازدهمین دوره این جشنواره دوسالانه، هنرمندان تصویرگر هم به این میهمانی دعوت بودند و رونق فراوانی به جشنواره دادند.

نقش و نگار قهرمان

یاسمین پاشایی پایه نهم و اهل اردبیل است. وقتی اولین نقاشی او مورد توجه قرار گرفت، پایه دوم بود. نقاشی او خانه‌های کوچکی را بین جنگل و دریا نشان می‌داد. معلمش به قدری از آن نقاشی خوشش آمد که برای یادگاری آن را با خودش به خانه برد. از آن روز او علاقه‌مندتر و مصمم‌تر شد. بعدها به کلاس نقاشی رفت. او در جشنواره‌های زیادی شرکت کرد و در مسابقه بین‌المللی «کاناگاوا» ژاپن برگزیده شد. از او پرسیدم: «بیشتر به چه فنی علاقه‌مند هستی؟» یاسمین در پاسخ گفت: «من تلاش می‌کنم همه فن‌ها (تکنیک‌ها) را یاد بگیرم، ولی آبرنگ و چسبانه‌کاری (کلاژ) را بیشتر دوست دارم.» او که به موفقیت خودش در دنبال کردن رؤیایش و ادامه‌دادن این رشته اطمینان دارد، گفت: «اگر بخواهم صادقانه بگویم، آرامش و حسی که موقع نقاشی دارم، با هیچ حس و کار دیگری قابل مقایسه نیست و نمی‌توانم آن را توصیف کنم.»

هنر نزد دانش‌آموزان

در دوازدهمین دوره این جشنواره، دانش‌آموزان ۱۳ تا ۱۸ ساله مجاز به ثبت نام بودند و همدلانه ۶۵۱ عکس و ۲۹ تصویرسازی ارسال کردند. آثار دانش‌آموزان در فرایندی جداگانه داوری شدند و ۳۶ عکس و هفت تصویرسازی به نمایشگاه راه پیدا کردند. دانش‌آموزان دوره اول متوسطه گل

توان جمعی هنرمندانه

در این جشنواره بخش عکس را سه داور قضاوت کردند: **اسماعیل عباسی، سعید فلاح‌فر و حسن غفاری**. در بخش تصویرگری **داوری به عهده کاظم طلائی، محمد مهدی نوری و سعید رزاقی** بود. حسن غفاری که در بسیاری از دوره‌ها همراه، داور و مشاور جشنواره بوده است، ضمن اشاره به اینکه بعد از کتاب‌های درسی به عنوان مهم‌ترین منبع آموزشی، مجله‌های رشد بهترین منبع کمک درسی هستند و تولید محتوا را به عهده دارند، گفت: «هدف از برگزاری این جشنواره تهیه و به‌روزرسانی آرشو عکس و تصویر رشد توسط هنرمندانی با فرهنگ‌ها و دیدگاه‌های متفاوت از سراسر کشور است. در واقع جشنواره برای رسیدن به این هدف از توان جمعی عکاسان ایران استفاده می‌کند.»

او در پاسخ به این پرسش که تأثیر حضور دانش‌آموزان در این جشنواره چیست، گفت: «دانش‌آموزان ضمن قرارگرفتن در فضایی رقابتی، آموزش نیز می‌بینند. این آموزش‌ها و تولید آثار و دیدن آثار یکدیگر کمک می‌کند که آن‌ها با سیاست‌ها و برنامه‌های مجلات رشد آشنا شوند و بعدها بتوانند آثار مناسب‌تری تولید کنند.»

دفتر دوازدهمین دوره جشنواره ملی عکس و تصویرگری رشد هم بسته شد، ولی راه جشنواره باز و بی‌انتهاست و دوره‌های آتی ادامه دارند. اگر شما نیز به عکاسی یا تصویرگری علاقه‌مندید، می‌توانید آثار خود را با موضوع «دیدنی‌ترین مکان یا فرد شهر یا روستای من» برای ما ارسال کنید. این مسابقه غیررقابتی است و فقط آثار برگزیده در مجله به چاپ خواهند رسید.

او ثبت می‌کرد. علی که بیشتر از طبیعت و بناهای تاریخی عکس می‌گیرد، در پاسخ به این سؤال که از کی به عکاسی علاقمند شدی، گفت: «من از بچگی وقتی آلبوم‌های عکس خانوادگی را ورق می‌زدم، ته دلم نسبت به عکس شوق و ذوق زیادی حس می‌کردم.» از او پرسیدیم: «امروز همه یک گوشی همراه دستشان است و مدام مشغول عکس گرفتن هستند. به نظر تو همه آن‌ها عکاس‌اند؟»

علی بختیاری با خنده گفت: «هر چیزی ثبت می‌کنند، عکس است، ولی همه آن افراد عکاس نیستند. عکاس خوب باید به نکته‌های زیادی مثل نور و زمان مناسب، موضوع خوب، کادر درست و ... توجه کند که همه این‌ها آموزش نیاز دارند.»

در ادامه از او پرسیدیم: «آیا این جشنواره به تو انگیزه داد که جدی‌تر به عکاسی فکر کنی؟»

او ضمن اشاره به اینکه در آینده نمی‌خواهد در رشته عکاسی ادامه تحصیل دهد، گفت: «من در کنار هر شغلی که در آینده داشته باشم، حتماً عکاسی هم می‌کنم. برنده شدن در این جشنواره اعتمادبه‌نفسم را بالا برد و به نظر من مهارت در یک رشته هنری به پیشرفت تحصیلی در هر رشته‌ای کمک می‌کند.»

علی در پاسخ به این سؤال که به نظر تو چه وقت‌هایی نباید عکس گرفت، گفت: «وقتی که بقیه در موقعیت ناراحت‌کننده‌ای هستند و همه با یک گوشی در دست مزاحمت ایجاد کنند و یا در موقعیتی، کمک‌رسانی را مختل کنند، بدترین کار عکس گرفتن است.»

یاسمین در پاسخ به این سؤال که از برنده شدن در جشنواره عکس و تصویرگری رشد چه حسی دارد، گفت: «وقتی خبر برگزیده شدنم را به من دادند، در مدرسه بودم. خیلی خوش‌حال شدم. حتی الان هم که یاد آن روز می‌افتم، ذوق می‌کنم. وقتی رفتم نمایشگاه و آثار دیگر هنرمندان را دیدم، بیشتر ذوق کردم که تصویرسازی من هم آنجا بین آن آثار با ارزش بود. در مدرسه، هم اطلاع‌رسانی کردند که چنین جشنواره‌ای برگزار می‌شود. هم تشویق‌مان کردند که شرکت کنیم و هم به طور اختصاصی مشوق من بودند که رتبه آوردم.»

آقای عکاس

علی بختیاری پایه نهم و برگزیده بخش عکاسی است. او از پایه سوم ابتدایی با «رایانک» (تبلت) عکس می‌گرفت. بعدها گوشی همراه، همراه پیاده‌روی‌ها، سفرها و لحظاتی بود که

داوران بخش تصویرگری

